

Yayına Geliş Tarihi:21/12/2020
Yayına Kabul Tarihi:24/12/2020
Online Yayın Tarihi:31/12/2020

Meriç Uluslararası Sosyal ve Stratejik
Araştırmalar Dergisi
Cilt: 4, Sayı: 11, Yıl: 2020, Sayfa: 219-239
ISSN: 2587-2206

GÖRSEL SÖYLEM ÖRNEĞİ OLARAK İNGİLİZ MANZARA RESSAMI JOHN CONSTABLE

Gülden İrem KAZEL¹

Özet

Görselliğin kaynağının doğa olduğu, doğanın sonsuz sayıdaki biçim, renk ve deseniyle birçok sanatçıya ilham verdiği bilinmektedir. Doğanın bu zenginliğinden en çok istifade eden sanatçıların başında ressamlar gelmektedir. Ressamlar özellikle doğa ve manzara ressamları, kendilerine verilen sonsuz sayıdaki örmekten hem ilham almakta hem de onları resmetmektedir.

Görsel kültür, görsellik ve göz merkezli, gözün gördükleri ile ilgili çalışan bir disiplindir. Resim, içerdiği görsellik nedeniyle görsel kültürün en yoğun ilgi alanlarından biri olmuştur.

İngiliz Ressam John Constable, manzara resimleriyle ön plana çıkmış bir ressamdır. Onun çalışmaları doğa olduğu kadar, doğanın derinliklerinde kalmış olan tarihi yapılar da olmuştur.

Bu küçük çalışmada, önce resim sanatına genel bir bakış sunulmuş, sonrasında John Constable tanıtılmıştır. Ardından Constable'in üç tablosundaki görsellik detaylı olarak incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Görsel söylem, Resim, Manzara

¹ Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı, Doktora Öğrencisi. ORCID No: 0000-0001-5734-3598

AS A SAMPLE CASE OF VISUAL DISCOURSE; ENGLISH LANDSCAPE PAINTER JOHN CONSTABLE

Abstract

It is known that the source of visuality is nature, and nature has inspired many artists with its infinite number of shapes, colors and patterns. Painters are at the top of the list of artists who benefit most from this richness of nature. Painters, especially nature and landscape painters, both draw inspiration from the infinite number of knits given to them and paint them.

Visual culture is a discipline that works with visual and eye-centered, what the eye sees. Painting has become one of the most intensive interests of visual culture due to the visuality it contains.

British painter John Constable is a painter who stands out with his landscape paintings. His works have been historical structures that have remained in the depths of nature as well as nature.

In this small work, first an overview of the art of painting is presented and then John Constable is introduced. Then, the visuality in Constable's three tables was examined in detail.

Keywords: *Visual discourse, Painting, Landscape*

GİRİŞ

Resim sanatının başlıca teması doğal çevre olmuştur. Başka bir ifadeyle söylemek gerekirse, toprak (yeryüzü), hava (gökyüzü) ve su (deniz) başta manzara resimleri olmak üzere tüm resim çalışmalarında bir şekilde yer alan unsurlardır. Bu durumu, Freud (2003: 3)'ün: "Bir ressamın ilk önce ulaşması gereken şey etrafını saran doğal çevresini etüt edebilme becerisine ulaşmasıdır." sözü çok açık olarak betimlemektedir.

Doğal çevre daha çok yeryüzü, sanatın en önemli esin kaynağıdır. Bachelard (1948: 7)'a göre: "Toprak/Yer sırlarla dolu şeyleri saklamada ve ortaya çıkarmada çok etkin bir temel elemandır."

Romantik manzara ressamı olarak John Constable, resimlerinde, doğal çevre ve yeryüzü görünümünü, hem tinsel hem de metafizik olarak ortaya koymaktadır. Eserlerinde görselliği ön plana çıkaran Constable, bu şekilde doğanın gizemini görsellikle çözmeye çalışmıştır. Bu küçük çalışmada Constable'ın görselliğe bakış açısını açıklamaktır.

1.GENEL OLARAK RESİM SANATI VE GÖRSELLİK

Doğanın yapısı, belirli bir biçim içinde ve kendine has bir özlük içinde, çokluk ve birlik duygusunu mezcetmesidir. Doğada tekil olarak görülen her şey aslında aynı zamanda bir bütünün parçasıdır. Doğanın biçim ve öz konusunda bu zenginliği resim sanatı için uçsuz bucaksız bir kaynak rolündedir. İster şiir olsun ister resim olsun bir sanat eseri ortaya koymanın salt duygudan ibaret olmadığı hatta duygudan çok düşüncenin eseri olduğu bilinmektedir.

Resim bir sanattır, Ressam o sanatı icra eden kişidir ve ortaya koyduğu çalışmaya da sanat eseri adı verilir. Sanat eserini, Bigalı (1984: 67): “Sanatçının kendi bilgisinin, yaratılışı aracılığıyla eylemsel fikre dönüşmesi” şeklinde tanımlamaktadır. Sanatçı, yaptığı çalışmayla adeta “Maddeye ruhu veren”dir (Mülayim, 1994: 17). “Sanatçı içinde doğduğu ve yaşadığı dünyayı belli bir ideolojik çerçevede algılar ve algıladığı dünyayı, imgelemi ve malzemeleri aracılığıyla anlatır” (Ponty, 1996: 30). Resim sanatının esası biçim ve kompozisyonudur.

1.2. Resimde Biçim

Bell (2007)'e göre, anlamlı biçim meydana getirmek ancak düşünce ile mümkündür. Çünkü: “Sanat anlamlı biçimler yaratmaktır” (Bell, 2007). Bu bakımdan resim sanatında biçim, estetiğin kaynağıdır. Resimde biçim, bilgi ve düşünce ile anlaşılabilir. Bunlara ilaveten nesnede bütünü oluşturan bölümlerin kendi aralarında ve bütünlükle olan ilişkilerinde var olan strüktür (yapı)ün bilinmesi gerekir. Bu anlamda strüktürü maddenin sistematik düzenlenişi olarak tanımlamak mümkündür.

Resimde biçim, ortaya konan eserin tümünün yapısını ifade etmektedir. “Resimde biçim, nesnelere sınırlayan dış çizgilerin, hem renk bölgelerini ayırarak, hem de yüzey ve hacim niteliklerini belirleyerek resim düzeninin oluşturulması”dır (Eroğlu,1995: 182). Biçim: “Nesnenin

algılanan tüm maddi öğelerin kendine özgü bir düzen oluşturan bütünüdür (Eczacıbaşı, 1997: 240). Resimde biçim, her şeydir. Biçim, formların bir araya gelmesiyle oluşan görsel olgudur. “Bir nesnenin görme ya da dokunma duyuları ile algılanmasını sağlayan kendine özgü gerçekliğidir” (Sözen Tanyeli, 200: 41). Bu olgu, belli bir düzen ve intizam içinde gerçekleşmelidir. Resimdeki görsel olgu; aynı zamanda dokunsal duyuya ve düşünmeye hitap etmektedir.

Resimde biçimin kaynağı doğadır. Çünkü doğada sonsuz sayıda biçim vardır. Biçimi nesnenin esas yapısından ayrı sadece görüntü olarak eke almak doğru değildir. Biçim aynı zamanda nesnenin yapısıyla ilişkilidir.

Resimde biçimi oluşturan temel unsur bir alan kaplayan “Nokta”dır. Resimde nokta, düzen ve ahengin esası ile mesafenin ve alanın soyutlanmasıdır (Bigalı, 1984: 177).

Nokta kavramını, merkezi dengeye sahip bir yüzeysel etki ögesi olarak tanımlamak mümkündür (Sözen Tanyeli, 2001: 173). Bigalı (1984: 177)’ya göre nokta; statik bir etkisi olan, çoğaldığında dinamik etki ya da ritim etkisi meydana getiren bir unsurdur.

Resimde nokta kadar önemli olan bir diğer husus da ışıktır. Işık resmin renkten dokuya, lekeden çizgiye kadar birçok unsurunu etkilemektedir. Işığı evrensel (çok yönlü) olan ve suni (tek yönlü) olarak sınıflamak mümkündür. Resimde ayrıca tablonun da ışığı vardır. Resimde ışık; “sezgilerin ittiği biçimde fiziki görünüşte disiplin altına alınan ışıktır. Bu ışık tablonun kendi ışığıdır” (Bigalı, 1984: 244).

Resimde biçimi tamamlayan bir diğer unsur şekildir. Cansız bir nesnenin fiziksel dış görünümü olarak ifade edilen şeklin sınırları kapalı çizgilerdir. Şekillere üçgen, daire, kare vb. isimler verilebilir. Uzunluğu ve genişliği olan ancak kalınlığı olmayan bir şekle alan denilmektedir.

Resimde biçimi tamamlayan bir unsur da ritimdir. Ritim, çekim ve denge gibi eşyanın tabiatına dayanmaktadır.

1.2. Resimde Kompozisyon

Resimde kompozisyon; sistematikliğin en önemli adımıdır. Resimde kompozisyonu, resmin unsurlarının, parçadan bütüne göre düzenlenmesidir. Resimde kompozisyonda, başlangıçta olmayan estetik kaygılar, Gotik

Görsel Söylem Örneği Olarak... The Meriç Journal Cilt:4, Sayı:11, Yıl:2020
sanatla ortaya çıkmıştır (Akyürek, 1994: 161). Kompozisyonun estetik
olgunluğu, Rönesans'la başlamış ve hacim, derinlik, mekan, ışık ve çoklukla
sistemleşmiştir.

Kompozisyonu meydana getiren öğeler onun bir bütün oluşturmasını
sağlamaktadır. Mülayim (1994: 74)'in: “Çizgi, renk, leke, valör, ritim,
yüzey, doku, denge, biçim ve perspektif gibi birçok plastik öğeden gerekli
olanlarının, resim sanatının estetik disiplinlerine uygun bir şekilde resim
düzlemine uyarlanması, bütünlük sağlanması olan kompozisyonun esas
amacı, eserin içeriğiyle birlikte, estetik düşüncenin anlam ve kapsamını
ortaya çıkarmaktır. Konu ve düşünceye uygun yöntem ve çözümleri; öyle
biçim arasında dengeyi ancak, sanatçının kendi buluş gücü tayin eder”
şeklindeki tespiti kompozisyonun öğelerinin de net ifadesidir.

Kompozisyon, sanat eserinin sanatçının aklında ortaya çıktığı
şekildir. Çünkü: “Sanatçı; kompozisyonu önce kafasında yaratır bütün
formlar, renkler orada biçimlenir, orada bitirilir. Sanatçı daha sonra bu
düşüncelerini nesnelleştirmek için resim düzleminin karşısına geçer.
Böylece yeni bir süreç başlar ve kendi hisleri doğrultusunda boşluğu
işlemeye başlar” (Scanlon ve Gril, 2003: 17).

Genel olarak kompozisyonun unsurları; çizgi, doku, strüktür, tekstür,
renk, leke, mekân ve denge olarak tasnif edilebilir.

1.2.1. Çizgi

Çizgi, resim sanatının yanı sıra insanlık tarihi hakkında bilgi sahibi
olmamızı sağlayan bir öğe olarak kabul edilmektedir (Eczacıbaşı, 1997:
410). Çünkü insanın resimle buluşması, çizgiyle başlamaktadır. Bait
çizgilerle başlayan bu buluşma aynı zamanda bir iletişim aracı görevi
yapmıştır. Çizgi, anlatım gücüyle resmin en önemli öğesi ve resim sanatının
planlayıcısı ve düzenleyicisidir. “Çizgi eşyayı sınır olarak boşluktan ayırır
ve tanıtır” (Bigalı, 1984: 182).

Çizgi, ince, kalın, düz, kesik, doğru, eğri, dalgalı, kırık vb. formlara
sahiptir. Kompozisyonda hareket ve dinamizmin kaynağı çizgidir. “Yapısal
özellikleri ile ölçülebilir niteliğinden dolayı çizgi; biçimsel araç olarak
ölçüm, tonu yapısı gereği ağırlık, rengi ise nitelik’ dir” (Klee, 2002: 25).

1.2.2. Doku (iç doku ve tekstür)

Çizgi'yi besleyen dokudur. Doku'nun dokunsal ve görsel olmak üzere iki algısı vardır. Doku; nesneyi niteleyen, görme ve dokunma duyularımıza hitap eden yüzey üzerindeki en küçük formdur.

İç doku; "... pütürlü, kabartma, çukur, düzgün, sert, yumuşak, kaygan gibi fiziki özelliklerinin yanı sıra renksel özellik de gösterebilirler" (Eczacıbaşı, 1997: 467). Dış doku ise tekstür olarak ifade edilir. Tekstür; "Görme ve dokunma duygularıyla kavranabilen homojen, yüzeysel etki ögesi"dir (Sözen Tanyeli, 2003: 69). Tekstür, doğal ve yapay olmak üzere iki çeşittir. Tekstürün resim sanatında, biri dokunma biri de göz olmak üzere iki etkisi vardır. "Göze seslenen ve algı yoluyla kavranan, sanat malzemesiyle üretilen dokulara görsel ya da vizüel dokular denir" (Atalayer,1994: 19).

1.2.3. Strüktür

"Meydana gelme, teşekkül, bünye" (Bigalı, 1984: 654) anlamına gelen, strüktür, yapı olarak da ifade edilmektedir. Strüktür, parçaların bir araya gelmesiyle oluşan bütünün adıdır.

1.2.4. Renk

Renk yaşamın en vazgeçilmez unsurudur. Doğumdan ölüme kadar insan yaşantısının her kademesinde ortaya çıkmaktadır. Keza doğada da her noktada var olan unsur renktir. Renk; mağara duvarlarına çizilen hayvan figürlerinin renklendirilmesinde kullanılmıştır (Turani, 1992: 28). Renk ışıktan bağımsız değildir; ışığın eşyadan dönüşüyle ortaya çıkmaktadır. "Kompozisyonlarda derinlik planlarına göre renk tonları, değişiklik gösterir. Öte-beri ilişkisini sağlamada çizgi perspektifi kadar etkili bir tekniktir. Rengin buradaki amacı, diğer elemanlarla birlikte uyumu sağlamaktır" (Mülayim, 1994: 79).

1.2.5. Leke

Leke'yi, Sözen Tanyeli (2003:146), "Resim yüzeyinde nokta dahil olmak üzere alan kaplayan her türlü renkli veya renksiz biçimlere leke diyebiliriz" şeklinde tanımlamaktadır. Leke, fırça vuruşlarının üst-üste veya yan yana gelmesiyle oluşan formlardır ve kompozisyonun algılanmasının ilk aşamasıdır. Leke de renk gibi ışıktan bağımsız değildir. Işık lekeyi görsel kılmaktadır.

1.2.6. Mekân

Resimde en önemli şey mekandır. Resimde mekân olgusu, Rönesansla sınırlarını aşmıştır. “Mekân, içinde görülen görülmeyen buna rağmen duyulabilen ve plastik elemanların birbirleri ile bağıntılı buldukları veya birbirlerine tesir ettikleri yerdir” (Işingör, Eti ve Asher, 1986: 42).

1.2.6. Denge

Kompozisyonun en önemli görsel unsuru dengedir. Denge, yapılan çalışmanın boyut, renk, ton, biçim ve kontrast iletişiminin, tabloya, estetik biçimde bir araya getirilmesi ve yerleştirilmesi tekniğidir. Denge, resmin, sağ ve sol bölümlerinde kalan unsurlarının kendi aralarında ve bir bütün olarak ilişkileridir.

Bigalı (1984: 170)’ya göre, “Kompozisyon; denge, ritim, dominant ve armoni gibi prensiplerle ideali aksettirir” (Bigalı, 1984: 285). Kompozisyonda dengeyi oluşturan elemanları, büyük-küçük, uzun-kısa, açık-koyu, parlak-mat, yatay-dikey, açık, sert-yumuşak, boşluk-doluluk gibi değerlerle ifade etmek mümkündür.

2. JOHN CONSTABLE

2.1 John Constable’ın Hayatı

John Constable İngiltere'nin XIX. yüzyılda yetiştirdiği en yaratıcı manzara ressamıdır. Constable birçok Avrupalı ressamın düşünce ve üslubunu önemli ölçüde etkilemiş bir sanatçıdır. Kendinden önceki Avrupalı sanatçıların, izleyiciye gerçeklik duygusu vermeyen manzara resimlerinden farklı olarak, doğayı olduğu gibi ve canlı bir biçimde yansıtan resimler yapmıştır. Gökyüzünü, bulutların biçimlerini ve gölgelenişlerini kesik fırça vuruşları ve sıcak renkler kullanarak büyük bir ustalıkla betimlemiştir. Sanatçı çoğunlukla alçak tepeler, bulutlu bir gökyüzü, düz otlaklar, köy evleri gibi İngiltere'nin kırsal kesiminden görüntüleri konu almıştır.

Constable, 11 Haziran 1776 tarihinde East Bergholt'ta, Suffolk ilçesinde doğmuştur. Babası, değirmenleri olan varlıklı bir toprak sahibiydi. 17 yaşındayken babasının değirmenlerinde çalışmaya başlamıştır. Küçük yaşlarda resim yapmaya başlayan Constable resim öğrenimi görmek için 1795'te Londra'ya gitmiştir. Dört yıl sonra da Kraliyet Akademisi Okulları'na öğrenci olarak girmiştir. 1802'de yağlıboya başlanan Constable, uzun bir süre ünlü ressamların yapıtlarını inceleyerek, resim tekniğini geliştirmeye çalışmıştır. 30 yaşlarındayken, İngiliz kır görüntülerini resimlemekteki üstün yeteneğiyle adını duyurmuştur.

1824'te, önemli bir sergi salonu olan Paris Salon'da sergilenen Saman Arabası ile altın madalya kazanmıştır. Aynı yıl Kraliyet Akademisi üyeliğine seçilmiştir. Fransız ressam Delacroix, Constable'ı "İngiltere'nin yüz aklarından biri" olarak nitelendirmiştir. Constable bugün bile, Fransız ressamları ve eleştirmenlerince Fransız manzara resmini derinden etkilemiş bir sanatçı olarak kabul edilmektedir.

Constable, 1816'da Maria Bicknell ile evlenerek Londra'ya yerleşmiştir. Sanatçının bu evlilikten yedi çocuğu olmuştur. 1828'de karısı ölünce çocukların sorumluluğunu tek başına üstlenmek zorunda kalan ressam yaşamı boyunca geçim sıkıntısı çekmiştir. Genç yaşta yitirdiği karısının acısını hiç unutamamıştır.

Sanatçı, yılmadan yaşamının sonuna dek boyamaya devam etmiştir. Son yıllarının yalnızlığını ve acısını kompozisyonlardaki gittikçe daha puslu olmaya başlayan göklerde unutmaya çalışmıştır. Constable, İngiltere'nin natürel güzelliklerini de tatmak amacıyla 1832 yılında yarı boyanmış resimlerin röprodüksiyonlarından oluşan bir koleksiyon yayımlamıştır ve 1835 yılında Kraliyet Enstitüsü'nde manzara resminin tarihi ile ilgili bir konferans serisi düzenlemiştir. Bu arada Kraliyet Sanat Akademisi'nde resim dersleri vermiştir. Sanatçı, 31 Mart 1837'de ölmüştür.

Constable'ın en tanınmış ve yetkin yapıtları olarak: Beyaz At (1819; Frick Koleksiyonu, New York), Mısır Tarlası (1826; Ulusal Galeri, Londra), Dedham Ovası (1828; İskoçya Ulusal Galerisi, Edinburgh), Hadleigh Şatosu (1829; Paul Mellon Koleksiyonu, Virginia) ve Saman Arabası (1821, Ulusal Galeri, Londra), sayılabilir.

2.2. John Constable ve Doğa

İpşiroğlu ve İpşiroğlu (1983: 72) Constable'ı Leonardo da Vinci'ye yakın bulmaktadır.

Constable resminin en önemli özelliği doğaya olan yöneliştir. Doğanın derinliklerine ulaşırken tarihi yapıları da resmetmiştir. Constable, resminde her türlü çevresel faktörü kullanmıştır. Constable'ın en belirgin vasfı, resimde, daha önce kalıplaşmış ve geleneksel hale gelmiş tüm doğa temalarını değiştirmiş olmasıdır. Constable, 1802'de, John Dunthorne'na profesyonel manzara ressamı olma amacını ayrıntılı olarak açıkladığı bir mektupta:

“Son iki senedir resimlerin ardından koşmakta ve ikinci elden gerçeği araştırmaktaydım. Yapmak istediğim zihnin yüceliği ile doğayı temsile çalışmak değildi. Fakat benim önceliğim kendi çalışmalarımın başka insanların yaptıklarına benzemesini sağlamaya girişmekti... şimdi doğayı saf halinde bulacağım Bergholt'a döneceğim ve ilgilendiğim motifleri betimlemek için yalın, yapmacıktan uzak bir resim yapma yöntemini benimseyeceğim... Zira dünyada doğal bir ressam için de yetecek kadar yer var... Zamanımızın büyük kusuru marifet gösterisidir yani gerçeğin ötesinde bir şey yapmaya yeltenmedir” (Thornes, 1999: 96) diye yazmaktadır.

Konuyla ilgili görüşleri: “Eski ressamların gördükleri tarla, çimen, güneş daima atölyede hayalden çalışılmıştır ve yaratma değildir. Dünya büyüktür, iki gün birbirine benzemez, hatta iki saat bile. Dünyanın yaratılışından bu yana, birbirine benzeyen iki yaprak bile yoktur. Hakiki sanat eserleri, doğanın eserleri gibi tamamen birbirinden farklıdır” (Parkinson, 1998: 64) ve: “Doğadan eskiz çizmek için oturduğum zaman ilk yapmaya çalıştığım şey daha önce gördüğüm bir resmi unutmaktır”(Thornes, 1999: 51), şeklindedir.

2.3 John Constable'ın Manzara Resimlerinden Örnekler

2.3.1. Beyaz At

Resmin künyesi şöyledir:

RESMİN İSMİ: BEYAZ AT

RESMİN YILI: 1819

RESMİN ÖLÇÜLERİ: 131.4 X 188.3 CM

RESMİN TEKNİĞİ: TUVAL ÜZERİNE YAĞLIBOYA

RESMİN BULUNDUĞU YER: FRICK COLLECTION, NEW YORK, AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ (ABD)

Constable ilk altı ayak tablosunu sergilemiştir. Daha sonraki yıl Kraliyet Akademisi üyeliğine seçilmiştir. 'The White Horse Constable'ın yeteneklerinin reklamı gibi olup 'The Monthly Magazine The White Horse'un muhteşem bir havasının ve doğal gerçekçiliğini yazmıştır.

Kapalı bulutlu bir günde arka planda beyaz bir köy evi tam olarak görülemeyen diğer bir köy evi ile ağaçlar ve bir nehir, kulübe damı, boş bir kayık ve nehrin diğer ucunda bir kayık içinde kırmızı giysili ayakta duran bir adam ve bir beyaz at bulunmaktadır ve nehri geçmeye çalışmaktadırlar. Resim de mavi, beyaz, yeşil ve kahverengi bir fon kullanılmıştır. Resim tuval üzerine yağlıboya şeklinde yapılmış bir çalışmadır. Formlar sadedir. Fırça darbeleri kısa, uzun ve hızlı şekildedir. Hacim olarak orantılıdır. Resim yüzeyi düzdür. Dış mekân çalışmasıdır. Kompozisyonda üzerinde iki kişi bulunan bir at arabası, nehir kenarında bir köpek, nehrin diğer ucunda çok belli olmayan boş bir kayık, nehrin içinde ördekler. Bir kırevi, çeşitli ağaçlar bulunmaktadır. Renkler genel olarak sıcaktır. Sıcak ve soğuk renkler bir arada kullanılmıştır. Işıklar ve gölgeler oldukça doğal durumdadır.

Doğanın yapısını ve dokusunu çok iyi yansıtmıştır. Gökyüzü, bulut, su, gölgeler gibi saydam alanlarda geniş fırçalar kullanılmıştır. Komplementer renkler ve grizay göze çarpmaktadır. Akromatizm vardır. Karşıt renkler birbirlerini beslemişlerdir. Düşüncelerimizi dinlendiren derin bir mavilik, ruhu yalnızlığa davet eden yeşillikler, mavilikler ve morluklar vardır. Sıcak renkler ruhumuzda kaynaşma yaratmaktadır.

Resmi yaparken cisimler renklerinin ışığının ölçüsüne, havanın yoğunluğuna, uzaklığın etkisine ve etraftan aldıkları yansımalara göre değişmiştir. Resmi yaparken Constable'ın tüm bu faktörleri göz önüne aldığı sonucuna varılmaktadır. Işığın ölçüsü, çizgiler oldukça iyidir. Bize yakın toprak parçalarında plan ışık geri planlara göre daha kuvvetlidir. Fakat gerilere doğru uzaklaştıkça hava katının kalınlığı fazlalaşacağından ışık kuvveti azalacak ve eşyaların yapısını oluşturan çizgiler ve renkler belli belirsiz soluk, gri, değerlere bürünmüştür. Ton farklılıklarını (valörü) iyi yakalamıştır.

Birinci planda nesnelere bütün renk ve çizgileriyle en ince ayrıntılarına kadar görünmektedir. Burada nesnelere gerilere göre daha açık, daha parlak ve canlıdır. İkinci planda birinci planın gerisinde bulunan yer parçası ve hacim boşluğundaki çizgiler ve renkler birinci planda olduğu gibi tam anlamıyla gerçek renk ve şekilleriyle görünmemektedirler. Bu planda ışık ve gölge göze çarpmaktadır.

Üçüncü planda ikinci planın gerisinde yer alır nesnelere ve şöyle böyle görülmektedirler. Renkler sönükleşmeye başlamıştır. Dördüncü planda üçüncü planın gerisinde uzanan dağ ve bulutların bulunduğu en geri alanda renkler ve şekiller havanın maviliği içinde erimiş ve yayılmış gibi görünmektedirler. Derinlik çizgilerin perspektifi ile birleşmiştir. Lekelerin ağırlık derecesini, tuval alanında dolaşımını, ton değerlerinin uygulanmasını, tondan tona renkten renge geçen ara tonları, sıcak soğuk karşıt renk armoni dengesi kurallarına göre verilmiştir. Pozitif lekeler kullanılmıştır. Constable doğanın dağınık güzel parçalarını bir araya toplamıştır. Etkileyici bir canlılık oluşturmuştur. Uyum bağlantılarını iyi yakalamıştır. Gözü yormayan sıkmayan bir çalışma oluşturmuştur. Hakim renkler, komşu renkler, besleyici renkler, uygunsuz renkler, tarafsız renkler aslında son derece başarılı bir şekilde kullanılmıştır. Doğal görünüme oldukça yaklaşmıştır. Glasiler görülmektedir. Çizgiler ve renkler perspektif kurallarına göre resme yerleştirilmiştir. Resimde genel bir armoni oluşturulmuştur.

Resmin doğal anlamında beyaz bir at, yanında biri oturan diğeri ayakta duran iki yetişkin kenarında bir köpek, bir nehir, kır evleri, nehrin diğer ucunda su içen inekler, çeşitli ağaçlar bulunmaktadır. İkincil ve içerik anlamlar bulunmamaktadır. Resmin kompozisyonu yerleşim düzeni ve diğer unsurları gayet orantılıdır. Gördüğümüz şeyler iyi yansıtılmıştır. Sahne neşeli ve eğlenceli bir sahnedir. Resim iç bağıntıya ve geçişe sahip, ritmik stilizasyonsuzdur. Resim bilimsel bir titizlikle perspektife oturtulmuş. Resme bakan herhangi bir kişinin ilk fark edeceği şey nesnelere arası uyum ve resmin geneline yansıyan denge olacaktır. Yatay bir resimdir. Perspektifin kesinliği fotoğrafik bir bakış açısı oluşturmaktadır. Resimdeki ışık detayları oldukça etkileyicidir. Gölgeler siyah ve kahverengiyle boyanmıştır. Işık üzerinde yapılan titiz çalışma ışığın yansıttığı çizgileri daha çarpıcı kılmaktadır. Resim adeta bakan kişiyi içine alan bir çalışma şeklindedir. Gerek yatay ilişki gerekse yatay anlam düzeni oldukça iyi durumda bulunup, sahnenin ana karakterini beyaz at oluşturmaktadır.

Resimde geometrik ve matematiksel bir güzellik söz konusudur. Resmin arkasındaki öğelerle resme derinlik kazandırılmıştır. Gökyüzü ve mimari formlara ait renkler soğuk renklerle verilmiş, Buna karşın içte ve ön planda yer alan aynı formlara ait renkler daha sıcak renklerdir. Burada perspektife belirli bir derinlik katılmıştır. Uzaktan bakıldığında resim neredeyse birkaç renkten oluşmuş, tekdüze ve homojen bir resim olarak algılanır, ancak resme yaklaşıldığında detaylar, kontrastlar ve sıcak renkler hemen fark edilir. Her şey az sayıdaki ana renklerin çeşitlendirilmeleriyle oluşmuş, bu duruma bağlı olarak ana renkleri tamamlayıcı renkler ,resmin her yerine dengeli bir biçimde dağıtılmış. Tüm bu renkler neredeyse limitsiz olarak birbirleriyle ilişkilendirilmiş olup kompozisyon üzerinde güçlü bir etki yaratmıştır.

Resmin kompozisyonu yerleşim düzeni ve diğer unsurları gayet orantılıdır. Gördüğümüz şeyler iyi yansıtılmıştır. Sahne neşeli ve eğlenceli bir sahne. Resim iç bağıntıya ve geçişe sahip, ritmik stilizasyonsuzdur.

2.3.1. Beyaz At

Resim bilimsel bir titizlikle perspektife oturtulmuş. Resme bakan herhangi bir kişinin ilk fark edeceği şey nesnelere arası uyum ve resmin geneline yansıyan denge olacaktır. Yatay bir resimdir. Perspektifin kesinliği fotoğrafik bir bakış açısı oluşturmaktadır. Resimdeki ışık detayları oldukça etkileyicidir. Gölgeler siyah ve kahverengiyle boyanmıştır. Işık üzerinde

Görsel Söylem Örneği Olarak... The Meriç Journal Cilt:4, Sayı:11, Yıl:2020
yapılan titiz çalışma ışığın yansıttığı çizgileri daha çarpıcı kılmaktadır.
Resim adeta bakan kişiyi içine alan bir çalışma şeklindedir.

2.3.2. Saman Arabası

Resmin künyesi şu şekildedir:

RESMİN İSMİ: SAMAN ARABASI
RESMİN YILI:1821
RESMİN ÖLÇÜLERİ: 130.2 X 185.4 CM
RESMİN TEKNİĞİ:TUVAL ÜZERİNE YAĞLIBOYA
RESMİN BULUNDUĞU YER: NATIONAL GALLERY, LONDON, ENGLAND, UK

'Haywain' 1824 yılında Paris salonunda sergilenip pek çok yorum alan altın madalya kazanan çalışmaydı ve Constable'ın Fransızların neden onun bu tablosuna bu kadar ilgi gösterdikleri konusunda hiç bir fikri yoktur.

'Haywain' Constable 'ın üç buçuk yıl yoğun bir şekilde üzerinde çalışmış olduğu bir yeri temsil etmektedir, iş sebebiyle Bergholt'a gittiğinde kendisini o mutlu zamanların anıları içerisinde bulmuştur.Babasının mezarının orada 1818 yılında resmini yaptığında o güzel anıların ve düşüncelerin gözlerini yaşlarla doldurduğunu belirtmiştir.

'The Hay Wain' Wordsworth 'ün 'Daffodils' isimli şiirinin karşılığıdır. Constable bu tablosunda aslında o kadar başarılıdır ki, bizi sanatının gerçek ve doğal olduğunu Stour nehri ile Essex ,Suffolk'n sudan

geçen saman arabası ile çiftlik evinin tipik bir İngiliz resmi olduğuna ikna etmektedir.

Parçalı bulutlu bir günde uzaklarda ağaçlı geniş bir arka planın seçildiği arazide, sol tarafta tipik beyaz renkte yine bir köy evi, orta planda bir nehir, nehrin içinde üzerinde iki köylü adamın bulunduğu bir saman arabası, saman arabasının sağ tarafında kenarda bekleyen boş bir kayık, nehrin kenarında ayakta durup arabaya bakan alaca renkte bir çoban köpeği görülmektedir. Resim de gri, beyaz, mavi ve kahverengi bir fon kullanılmıştır. Resim tuval üzerine yağlıboya şeklinde yapılmış bir çalışmadır. Formlar sadedir. Fırça darbeleri kısa, uzun ve hızlı şekildedir. Hacim olarak orantılıdır. Resim yüzeyi düzdür. Dış mekan çalışmasıdır.

Kompozisyonda üzerinde iki kişi bulunan bir at arabası, nehir kenarında bir köpek, nehrin diğer ucunda çok belli olmayan boş bir kayık, nehrin içinde ördekler, bir kır evi, çeşitli ağaçlar bulunmaktadır

Renkler genel olarak sıcaktır. Sıcak ve soğuk renkler bir arada kullanılmıştır. Işıklar ve gölgeler oldukça doğal durumdadır. Doğanın yapısını ve dokusunu çok iyi yansıtmıştır. Gökyüzü, bulut, su, gölgeler gibi saydam alanlarda geniş fırçalar kullanılmıştır. Komplemanter renkler ve grizay göze çarpmaktadır. Akromatizm vardır. Karşıt renkler birbirlerini beslemişlerdir. Düşüncelerimizi dinlendiren derin bir mavilik, ruhu yalnızlığa davet eden yeşillikler, kahverengiler ve morluklar vardır. Sıcak renkler ruhumuzda kaynaşma yaratmaktadırlar. Resmi yaparken cisimler renklerinin ışığının ölçüsüne, havanın yoğunluğuna, uzaklığın etkisine ve etraftan aldıkları yansımalara göre değişmiştir. Resmi yaparken Constable'ın tüm bu faktörleri göz önüne aldığı sonucuna varılmaktadır. Işığın ölçüsü, çizgiler oldukça iyidir. Bize yakın toprak parçalarında plan ışık geri planlara göre daha kuvvetlidir. Fakat gerilere doğru uzaklaştıkça hava katının kalınlığı fazlaşacağından ışık kuvveti azalacak ve eşyaların yapısını oluşturan çizgiler ve renkler belli belirsiz soluk, gri, değerlere bürünmüştür. Ton farklılıklarını (valörü) iyi yakalamıştır.

Birinci planda nesnelere bütün renk ve çizgileriyle en ince ayrıntılarına kadar görünmektedir. Burada nesnelere gerilere göre daha açık, daha parlak ve canlıdır. İkinci planda birinci planın gerisinde bulunan yer parçası ve hacim boşluğundaki çizgiler ve renkler birinci planda olduğu gibi tam anlamıyla gerçek renk ve şekilleriyle görünmemektedirler. Bu planda ışık ve gölge göze çarpmaktadır.

Üçüncü planda ikinci planın gerisinde yer alır nesnelere ve şöyle böyle görülmektedirler. Renkler sönükleşmeye başlamıştır.

Dördüncü planda üçüncü planın gerisinde uzanan dağ ve bulutların bulunduğu en geri alanda renkler ve şekiller havanın maviliği içinde erimiş ve yayılmış gibi görünmektedirler. Derinlik çizgilerin perspektifi ile birleşmiştir. Lekelerin ağırlık derecesini, tuval alanında dolaşımını, ton değerlerinin uygulanmasını, tondan tona renkten renge geçen ara tonları, sıcak soğuk karşıt renk armoni dengesi kurallarına göre verilmiştir. Pozitif lekeler kullanılmıştır. Constable doğanın dağınık güzel parçalarını bir araya toplamıştır. Etkileyici bir canlılık oluşturmuştur. Uyum bağlantılarını iyi yakalamıştır. Gözü yormayan sıkmayan bir çalışma oluşturmuştur. Hakim renkler, komşu renkler, besleyici renkler, uygunsuz renkler, tarafsız renkler aslında son derece başarılı bir şekilde kullanılmıştır. Doğal görünüme oldukça yaklaşmıştır. Glasiler görülmektedir. Çizgiler ve renkler perspektif kurallarına göre resme yerleştirilmiştir. Resimde genel bir armoni oluşturulmuştur. Resmin doğal anlamında bir at arabası, nehir kenarında bir köpek, nehrin diğer ucunda çok belli olmayan boş bir kayık, nehrin içinde ördekler, bir kır evi, çeşitli ağaçlar bulunmaktadır. İkincil ve içerik anlamlar bulunmamaktadır.

Resmin kompozisyonu yerleşim düzeni ve diğer unsurları gayet orantılıdır. Gördüğümüz şeyler iyi yansıtılmıştır. Sahne neşeli ve eğlenceli bir sahne. Resim iç bağıntıya ve geçişe sahip, ritmik stilizasyonsuzdur. Resim bilimsel bir titizlikle perspektife oturtulmuş. Resme bakan herhangi bir kişinin ilk fark edeceği şey nesnelere arası uyum ve resmin geneline yansıyan denge olacaktır. Yatay bir resimdir. Perspektifin kesinliği fotoğrafi bir bakış açısı oluşturmaktadır. Resimdeki ışık detayları oldukça etkileyicidir. Gölgele siyah ve kahverengiyle boyanmıştır. Işık üzerinde yapılan titiz çalışma ışığın yansıttığı çizgileri daha çarpıcı kılmaktadır.

Resim adeta bakan kişiyi içine alan bir çalışma şeklindedir. Gerek yatay ilişki gerekse yatay anlam düzeni oldukça iyi durumda bulunup, sahnenin ana karakterini at arabası oluşturmaktadır. Resimde geometrik ve matematiksel bir güzellik söz konusudur. Resmin arkasındaki öğelerle resme derinlik kazandırılmıştır. Gökyüzü ve mimari formlara ait renkler soğuk renklerle verilmiş, Buna karşın içte ve ön planda yer alan aynı formlara ait renkler daha sıcak renklere sahiptir. Burada perspektife belirli bir derinlik katılmıştır.

Uzaktan bakıldığında resim neredeyse birkaç renkten oluşmuş, tekdüze ve homojen bir resim olarak algılanır, ancak resme yaklaşıldığında detaylar, kontrastlar ve sıcak renkler hemen fark edilir. Her şey az sayıdaki ana renklerin çeşitlendirilmeleriyle oluşmuş, bu duruma bağlı olarak ana renkleri tamamlayıcı renkler, resmin her yerine dengeli bir biçimde dağıtılmış. Tüm bu renkler neredeyse limitsiz olarak birbirleriyle ilişkilendirilmiş olup kompozisyon üzerinde güçlü bir etki yaratmıştır.

Yatay bir resimdir. Perspektifin kesinliği fotoğrafik bir bakış açısı oluşturmaktadır. Resimdeki ışık detayları oldukça etkileyicidir. Gölgeler siyah ve kahverengiyle boyanmıştır. Işık üzerinde yapılan titiz çalışma ışığın yansıttığı çizgileri daha çarpıcı kılmaktadır. Resim adeta bakan kişiyi içine alan bir çalışma şeklindedir.

2.3.3. Hadleigh Şatosu

Resmin künyesi şu şekildedir:

RESMİN İSMİ: HADLEIGH ŞATOSU

RESMİN YILI:1828

RESMİN ÖLÇÜLERİ: 122x 164.5 CM

RESMİN TEKNİĞİ: TUVAL ÜZERİNE YAĞLIBOYA

**RESMİN BULUNDUĞU YER:YALE CENTRE FOR BRITISH ART ,
HARTFORD**

CONNECTICUT, USA

Constable 'Yarın sabah Charlotte Street' e göndereceğim resmim olan 'Hadleigh Castle' i size ilettim beni bu resmi sergiye dahil edip etmeme konusunda karar vermem amacıyla arayabilir misiniz?' diye Sir Thomos Lawrence başvurmuştur. Lawrence fikirleri sanat dünyasında oldukça önemsenen bir akademisyendir. Haziran 1814 yılında Constable

babasının eski bir arkadaşını diğer konularla beraber 'Hadleigh Castle' ı yaptığı Essex' i ziyaret etmiştir bu şatonun bulunduğu yer Kent tepelerinin Nore ve Kuzey Foreland'in miller ötesinden denizi gören gerçekten iyi bir yerdedi. Bergholt'a dönmeden önce Kraliyet Akademisine üye olma şansını artırmak için Londra'ya dönmüştür fakat resminin çoğunun bitmediğini fark etmiştir. Farrington kendisine Claude'i çalışmasını böylelikle resminin tüm bölümlerinin hayranlık uyandıracak şekilde tamamlayacağını belirtmiştir. Bunun üzerine Londra'ya gitmeden önce Angerstein'da tamamlamıştır bu çalışmasını. 5 Kasımda döndüğünde Farrington'a doğada manzaralar yapmanın çok uzun süre kendisini oyaladığını söylemiştir. Resimde eşinin yasını tutmaktadır.

Bu resimde kapalı bir havada deniz kenarında bulunan bir şatonun kalıntıları iki adet olarak yer almaktadır. Kalıntılardan biri diğerinden daha uzundur. Yarım olarak bulunan şato kalıntısının hemen önünde bir ağaç bulunmaktadır. Arka planda yer yer güneş ışıklarının aydınlattığı bir deniz üzerinde gemiler ve uzakta tam olarak seçilemeyen bir bina bulutlar arasında martılar görülmektedir. Orta planda bir çoban, ikisi ayakta bulunan biri yerde uzanmış olarak toplam üç adet inek ile resmin ön planında kırmızı yelekli, şapkalı muhtemelen bir köylü ve hemen arkasında bir alaca renkli köpek yer almaktadır. Ayrıca resmin sağ orta kesiminde yine dört adet martı bulunmaktadır.

Resim de kahverengi bir fon kullanılmıştır. Resim tuval üzerine yağlıboya yapılmış bir çalışmadır. Formlar sadedir. Fırça darbeleri kısa, uzun ve hızlı şekildedir. Hacim olarak orantılıdır. Resim yüzeyi düzdür. Dış mekan çalışmasıdır. Yağlıboya bir çalışmadır. Kompozisyonda bir şato kalıntıları, çoban, inekler, bir başka kırmızı yelekli adam, deniz, martılar, ağaçlar,çalılıklar, uzaklarda gemiler ya da yelkenliler .Renkler soğuktur ve koyu tonlardadır. Işıklar ve gölgeler oldukça doğal durumdadır. Doğanın, şatonun yapısını ve dokusunu çok iyi yansıtmıştır. Gök su gölgeler gibi saydam alanlarda geniş fırçalar kullanılmıştır. Komplemanter renkler ile grizay kullanılmıştır. Akromatizm vardır. Karşıt renkler birbirlerini beslemişlerdir. Ruhu yalnızlığa davet eden kahverengiler, yeşillikler ve morluklar vardır. Resimi yaparken cisimler ışığın ölçüsüne, havanın yoğunluğuna, uzaklığın etkisine ve etraftan aldıkları yansımalara göre değişmiştir. Ayrıca resimi yaparken Constable'ın tüm bu faktörleri göz önüne aldığı sonucuna varılmaktadır. Işığın ölçüsü oldukça iyidir. Bize yakın toprak parçalarında plan ışık geri planlara göre daha kuvvetlidir. Fakat gerilere doğru uzaklaştıkça hava katının kalınlığı fazlalaşacağından ışık kuvveti azalacak ve eşyaların yapısını oluşturan çizgiler ve renkler belli

Görsel Söylem Örneği Olarak... The Meriç Journal Cilt:4, Sayı:11, Yıl:2020
belirsiz soluk, gri, değerlere bürünmüştür. Ton farklılıklarını (valörü) iyi yakalamıştır.

Birinci planda nesnelere bütün renk ve çizgileriyle en ince ayrıntılarına kadar görünmektedir. Burada nesnelere gerilere göre daha açık, daha parlak ve canlıdır. İkinci planda ,birinci planın gerisinde bulunan yer parçası ve hacim boşluğundaki çizgiler ve renkler birinci planda olduğu gibi tam anlamıyla gerçek renk ve şekilleriyle görünmemektedirler. Bu planda ışık ve gölge göze çarpmaktadır. Üçüncü planda ikinci planın gerisinde yer alır nesnelere ve şöyle böyle görünmektedirler. Renkler sönükleşmeye başlamıştır.

Dördüncü planda üçüncü planın gerisinde uzanan dağ ve bulutların bulunduğu en geri alanda renkler ve şekiller havanın maviliği içinde erimiş ve yayılmış gibi görünmektedirler. Derinlik çizgilerini perspektif ile birleşmiştir. Lekelerin ağırlık derecesini, tuval alanında dolaşımını, ton değerlerinin uygulanmasını, tondan tona renkten renge geçen ara tonları, sıcak soğuk karşıt renk armoni dengesi kurallarına göre verilmiştir. Pozitif lekeler kullanılmıştır.

Constable doğanın dağınık güzel parçalarını bir araya toplamıştır. Etkileyici bir canlılık oluşturmuştur. Uyum bağlantılarını iyi yakalamıştır. Gözü yormayan sıkımayan bir çalışma oluşturmuştur. Hâkim renkler, komşu renkler, besleyici renkler, uygunsuz renkler, tarafsız renkler aslında son derece başarılı bir şekilde kullanılmıştır. Doğal görünüme oldukça yaklaşmıştır. Su yüzeyinde glasiler görülmektedir. Çizgiler ve renkler perspektif kurallarına göre resme yerleştirilmiştir. Resimde genel bir armoni oluşturulmuştur. İkincil ve içerik anlamlar bulunmamaktadır.

Resmin kompozisyonu yerleşim düzeni ve diğer unsurları gayet orantılıdır. Gördüğümüz şeyler iyi yansıtılmıştır. Sahne doğal bir sahne. Resim iç bağlantıya ve geçişe sahip, ritmik stilizasyonsuzdur. Resim bilimsel bir titizlikle perspektife oturtulmuş. Resme bakan herhangi bir kişinin ilk fark edeceği şey nesnelere arası uyum ve resmin geneline yansıyan denge olacaktır.

Yatay bir resimdir. Perspektifin kesinliği fotoğrafik bir bakış açısı oluşturmaktadır. Resimdeki ışık detayları oldukça etkileyicidir. Gölgeler siyah ve kahverengiyle boyanmıştır. Işık üzerinde yapılan titiz çalışma ışığın yansıttığı çizgileri daha çarpıcı kılmaktadır. Resim adeta bakan kişiyi içine alan bir çalışma şeklindedir. Gerek yatay ilişki gerekse yatay anlam

düzeni oldukça iyi durumda bulunup, sahnenin ana karakterini şato oluşturmaktadır.

Resimde geometrik ve matematiksel bir güzellik söz konusudur. Resmin arkasındaki öğelerle resme derinlik kazandırılmıştır. Gökyüzü ve mimari formlara ait renkler soğuk renklerle verilmiş, buna karşın içte ve ön planda yer alan aynı formlara ait renkler daha sıcak renklerdir. Burada perspektife belirli bir derinlik katılmıştır. Uzaktan bakıldığında resim neredeyse birkaç renkten oluşmuş, tekdüze ve homojen bir resim olarak algılanmaktadır, ancak resme yaklaşıldığında detaylar, kontrastlar sıcak ve soğuk renkler hemen fark edilmektedir. Her şey az sayıdaki ana renklerin çeşitlendirilmeleriyle oluşmuş, bu duruma bağlı olarak ana renkleri tamamlayıcı renkler, resmin her yerine dengeli bir biçimde dağıtılmış, tüm bu renkler neredeyse limitsiz olarak birbirleriyle ilişkilendirilmiş olup kompozisyon üzerinde güçlü bir etki yaratmıştır.

SONUÇ

Constable, eserlerindeki doğa görünümleri ağırlıktadır. Constable, çalışmalarını doğanın mekanikliğinde bırakmamış adeta onlara ruh vermiştir. Bu yönüyle Plâtoncu olarak sayılabilir. Constable'ı, diğer ressamardan ayıran bir özellik olarak, kullandığı doğa imgesi içinde, sırlarını saklamasıdır.

John Constable, kendi döneminde hiçbir öğretiye tam anlamıyla teslim olmamış; sanat için alışılmadık pratikler ve pek tanınmayan terimlerle kendi sanatını tarif etmiş bir ressam olmuştur. Constable, üstüne düşünenler onu, çelişkili, doğa tutkunu ya da tutucu ama yenilikçi bir ressam olarak değerlendirmişlerdir. Onun resmi, batının yansıtmaya dayalı ilerleyen sanatına yeni bakış açıları kazandıracak buluşların ipuçlarını taşımaktadır. İsmi, Romantizm'in öncüleri arasında anılan Constable, akımın manzara kanadında eserler verirken; manzara resmine yaptığı katkıların yanı sıra resim sanatında Gerçekçilik ve Empresyonizm'in de önünü açan yenilikler getirmiştir.

Constable'ın bize gösterdiği en önemli şeylerden biri, sanatsal yaratımın çıkış noktasında salt doğanın kendisi olduğudur. İnsan, içerisinde bulunduğu modern dünyada, teknolojinin, metalaşan ve tekdüze hale gelen çağdaş yaşamı içerisinde duyguları, tinsel dünyası, gizemli içyapısı, her şeyiyle doğanın bir parçasıdır.

KAYNAKÇA

Akyürek, E. (1994). *Ortaçağ'dan Yeniçağ'a Felsefe ve Sanat*, İstanbul: Kabalcı Yayınevi.

Atalayer, F. (1994). *Temel Sanat Öğeleri*, Eskişehir: Anadolu Eskişehir Yayınları.

Avcı, S. (2013). "John Constable Yenilikte Gelenek", *SDÜ Hakemli Dergisi*, Sayı: 12,
[Http://Edergi.Sdu.Edu.Tr/Index.Php/Gsfsd/Article/Viewfile/4106/3436](http://Edergi.Sdu.Edu.Tr/Index.Php/Gsfsd/Article/Viewfile/4106/3436)
Erişim: 25/04/2020.

Bachelard, G. (1948). *La Terre Et Les Reveries Du Repos*, Paris: Librerie Jose Corti, Les Massicotes,

Bell, L. (2007). *Sanatın Yeni Tarihi* (Çev.: U.Ceren Ünlü, Nurçin İleri, Rana Gürtüna), İstanbul: NTV Yayınları.

Bigalı, Ş. (1984). *Resim Sanatı*, Ankara: Şafak Matbaası.

Çetin, U. (2008). "John Constable" T.C Trakya Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, [Http://Dspace.Trakya.Edu.Tr:8080/Jspui/Handle/1/743](http://Dspace.Trakya.Edu.Tr:8080/Jspui/Handle/1/743) Erişim: 02.05.2015.

Descartes, R. (1989). "*Les Principes De La Philosophie, Première Partie – Lettre Préface*", *Introduction Et Notes De G. Durandin*, ("Felsefenin Prensipleri, Birinci Bölüm - Önsöz, G. Durandin'in Giriş Notları"), Paris: Vrin.

Eczacıbaşı. (1997). *Eczacıbaşı Sanat Ansiklopedisi*, İstanbul: Yem Yayınları.

Eroğlu, Ö. (1995). *Resmi Yorumlarken*, Bursa: Ezgi Kitabevi Yayınları.

Freud, L. (2003). "Constable", *Le Petit Journal Des Grandes Expositions*, Paris.

Işingör, M., Eti, E., Asher, M. (1986). *Resim1 Temel Sanat Eğitimi*, Ankara: Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı Yayınları.

İpşiroğlu, N. Ve İpşiroğlu, M. (1983). *Oluşum Süreci İçinde Sanatın Tarihi*, İstanbul: Cem Yayınevi

Klee, P. (2002). *Modern Sanat Üzerine*, (Çev.: Rahmi G. Ögdül). İstanbul: Altıkırkbeş Yayıncılık.

Mülayim, S. (1994). *Sanata Giriş*. İstanbul: Bilim Teknik Yayınevi. Ponty, M. (1996), *Göz ve Tin*. (Çev. Ahmed Soysal). İstanbul: Metis Yayınları.

Parkinson, J. R. (1998). “*Constable: The Man And His Art*”, V&A, Londra.)

Ponty, M. (1996). *Göz ve Tin* (Çev.: Ahmed Soysal), İstanbul: Metis Yayınları.

Scanlon, M. ve Gril, T. (2003). *Fotoğrafta Kompozisyon* (Çev.: Nedim Sipahi), İstanbul: Homer Kitabevi.

Sözen, M. Tanyeli, U. (2003). *Sanat Kavram ve Terimleri*, İstanbul: Remzi Kitabevi.

Tandırılı, E. (2008). “Resim Sanatında Doğal Çevre”, *Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2. Cilt Sayı: 2, <http://www.Beykent.Edu.Tr/Docs/Sos2.Pdf>, Erişim: 04/05/2020.

Thornes, J. E. (1999). *John Constable's Skies*, Birmingham: Birmingham University Press,

Turani, A., (1992):” *Dünya Sanat Tarihi*”, İstanbul: Remzi Kitabevi A.Ş., İstanbul.

<http://www.Ressamlar.Gen.Tr/John-Constable-Kimdir-Hayati-Biyografisi/> Erişim: 01.05.2020.

<http://www.Msxlabs.Org/Forum/Guzel-Sanatlar/94561-Bicim.Html#ixzz3z51ejpg8> Erişim: 28.04.2020.